

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Elena Covalenco, Ion Guzun, Iurie Diaconu, Vladimir Timofti,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui

Cerap Alexandru Pavel, născut la 08 aprilie 1981, originar și domiciliat mun. Chișinău, str. Albișoara 82/1, ap. 66

și

Colomieț Oleg Oleg, născut la 27 februarie 1985, originar și domiciliat mun. Chișinău, str. Columna 139, ap. 2.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță din 25.10.2012 pînă la 19.07.2013

2. în instanța de apel din 04.09.2013 pînă la 06.11.2013

3. în instanța de recurs din 25.03.2014 pînă la 24.06.2014

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 19 iulie 2013, Cerap A.P. și Colomieț O.O. au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 10 ani închisoare fiecare. S-a dispus încasarea în mod solidar de la Cerap A.P. și Colomieț O.O. în beneficiul lui Berezniova Marina Dumitru, a prejudiciului material în mărime de 2840 lei și prejudiciului moral în mărime de 50.000 lei.

2. Potrivit sentinței, Cerap A.P. împreună cu Colomieț O.O., la 05 mai 2012, în jurul orei 22.00, aflându-se pe str. Albișoara 82/4, mun. Chișinău, în urma unui conflict iscat între ei și Berezniov Sergiu, intenționat i-au aplicat acestuia lovituri, cauzându-i ultimului leziuni corporale, care în asociere, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 952 din 21.08.2012, au fost calificate ca vătămare corporală gravă și care a dus la decesul lui Berezniov S.

Acțiunile lui Cerap A.P. și Colomieț O.O. au fost încadrate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, săvârșită de două persoane, care au provocat decesul victimei.*

3. Sentința menționată a fost contestată cu apel de către avocatul Popescu I., în numele inculpatului Cerap A.P., care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului să fie reîncadrate din art. 151 alin. (4) Cod penal, în art. 149 alin. (1) Cod penal, invocând că: probele prezentate și examinate în instanță nu confirmă vinovăția lui Cerap A.P. de cele incriminate; aprecierea eronată a probelor administrate la caz; învinuirea este bazată doar pe presupuneri; acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii

prevăzute de art. 151 alin.(4) Cod penal (intenția și scopul); inculpatul nu a fost inițiatorul conflictului.

3.1. Sentința a fost contestată cu apel și de către avocatul Seminciuc V., în numele inculpatului Colomieț O.O., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând că vinovăția inculpatului de cele imputate nu este confirmată prin probele administrate la caz și inculpatul nu i-a aplicat victimei nici o lovitură.

3.2. Apel a fost declarat și de către inculpatul Cerap A.P., care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului să fie reîncadrate din art. 151 alin. (4) Cod penal, în art. 149 alin. (1) Cod penal, invocând argumente similare cu cele ale apărătorului său.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2013, au fost admise integral apelurile inculpatului Cerap A.P. și a părătorului Popescu I., și parțial apelul avocatului Seminciuc V., în numele inculpatului Colomieț O.O., casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Cerap A.P. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis;

- s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Colomieț O.O., în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, în conformitate cu art. 391 alin. (2) Cod de procedură penală, deoarece fapta constituie o contravenție prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, cu încetarea procedurii contravenționale conform art. 30 Cod contravențional – intervenirea termenului de prescripție;

- acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la Cerap A.P. în beneficiul lui Berezniova M., a prejudiciului material în mărime de 2840 lei și a prejudiciului moral în mărime de 2500 lei;

- conform art. 225 alin. (4) Cod penal, acțiunea civilă referitor la încasarea prejudiciului moral de la Colomieț O.O. a fost lăsată fără soluționare, fapt ce nu împiedică înaintarea acesteia în ordinea civilă.

Instanța de apel a constatat că, Cerap A.P. împreună cu Colomieț O.O., la 05 mai 2012, aproximativ la orele 22.00, aflându-se pe str. Albișoara 82/4, mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate, în urma unui conflict iscat între ei și Berezniov Sergiu, care de asemenea era în stare de ebrietate și avînd intenția de a aplana conflictul iscat i-a aplicat ultimului o lovitură cu mîna peste față, însă, fără intenția de a-i cauza acestuia careva leziuni corporale grave sau să provoace moartea lui, în urma căreia Berezniov S. se dădea înapoi și a căzut la pămînt și în acest moment Colomieț O.O. cu picioarele l-a împins. În rezultatul căderii Berezniov S. s-a lovit la cap primind o traumă cranio-cerebrală închisă, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura oaselor bolții și bazei craniului, hemoragii subdurale, subarahnoidiene, intracerebrale, contuzia lobilor parieto-frontali bilateral, contuzia trunchiului cerebral, echimoză în regiunea zigomatică stîngă, care în asociere, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 952 din 21 august 2012 se consideră ca vătămare corporală gravă și care a dus la decesul lui Berezniov S.

Instanța de apel a concluzionat că material probatoriu, care ar putea sta la baza acuzării și condamnării lui Cerap A.P. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, este incomplet și neconvingător, lipsit de o perspectivă de acuzare efectivă și justificată.

Astfel, instanța de apel a conchis că Cerap A.P. nu a avut intenția să provoace leziuni corporale grave cet. Berezniov S., care au provocat decesul, nu a avut motiv de a provoca astfel de leziuni corporale. Concursul de împrejurări a adus la rezultatul primirii leziunilor corporale cet. Berezniov S., deoarece Berezniov S. și Pînzari R. în doi l-au atacat pe Colomieț O.O. și ei reciproc își aplicau lovituri, din intenția de a elibera de maltratare pe Colomieț O.O., care era în minoritate, s-a apropiat de Berezniov S., i-a aplicat ultimului o singură lovitură cu dosul palmei în regiunea capului. Lovitura a fost aplicată de către Cerap A.P. nu în rezultatul certii, dar în momentul conflictului atunci când Colomieț O.O. era agresat și lovit de către Berezniov S. și Pînzari R. și care la moment atinsese apogeul. Cerap A.P. a acționat aproape inconștient, fiind pus în situația de a respinge atacul direct asupra lui Colomieț O.O. Atacul era real îndreptat asupra sănătății lui Colomieț O.O. A aplicat doar o singură lovitură cu dosul palmei (cu o forță mică), fapt ce dovedește că el a acționat involuntar, fără a fi pregătit, adică fără intenția și scopul de a provoca leziuni corporale grave, dar cu scopul de ași apăra amicul Colomieț O.O. Berezniov S. a căzut la sol și probabil s-a lovit de vre-un obiect aflat la locul conflictului (piatră, beton, bordură, peretele lăzii metalice cu gunoi, sau alte obiecte aflate la locul indicat).

În aceiași ordine de idei instanța de apel a reținut că în acțiunile lui Cerap A.P. sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 149 alin.(1) Cod penal - lipsirea de viață din imprudență.

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin acțiuni sau inacțiuni. Chiar în cazul săvârșirii unei fapte intenționate, în cazul lipirii de viață din imprudență, atitudinea făptuitorului față de rezultatul produs se exprimă în formă de neglijență criminală. Cerap A.P. nu a avut intenția să provoace leziuni corporale grave, sau să provoace moartea unei persoane. Nu a avut motiv de a provoca astfel de leziuni corporale.

Deci, instanța de fond eronat a considerat că o singură lovitură cu dosul palmei aplicate peste față lui Berezniov S. de către inculpatul Cerap A.P. prin presupunere inevitabil au condus la decesul ultimului.

Cu referire la vinovăția inculpatului Colomieț O.O., instanța de apel a reținut că acesta nu a avut intenția de a-i provoca careva leziuni corporale fatale, acțiunile lui (lovitura cu piciorul în urma căderii lui Berezniov S. la sol) au avut un caracter spontan, ca rezultat a atacului din partea lui Berezniov S., în așa fel lipsind în acțiunile lui Colomieț O.O. elementele infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Vinovăția inculpatului Colomieț O.O. în viziunea instanței de apel este dovedită, în comiterea contravenției administrative prevăzută de art. 78 (2) Cod Contravențional – *vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale care a provocat dureri fizice*, fapt ce impune încetarea procesului penal, or potrivit art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, *în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța*

încetează procesul penal și concomitent soluționează cauza conform Codului Contravențional, însă termenul de tragere la răspundere contravențională este expirat.

5. Nefiind de acord cu decizia, procurorul a declarat recurs ordinar în care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței fără modificări, invocând netemeinicia concluziei instanței de apel privind reîncadrarea acțiunilor inculpaților, deoarece prin cumulul de probe administrat la dosar s-a dovedit vina lor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

6. Verificând argumentele invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul procurorului urmează a fi admis din următoarele considerente:

Lecturînd textul recursului declarat, Colegiul atestă că, argumentul principal invocat de procuror este reîncadrarea eronată a acțiunilor inculpaților de către instanța de apel.

În acest context, reieșind din materialele cauzei penale supuse judecării, instanța de recurs reține că Cerap A.P. și Colomieț O.O. de către organul de urmărire penală au fost învinuiți, iar de instanța de fond au fost condamnați pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, săvârșită de două persoane, care a provocat decesul victimei*. Însă, instanța de apel a reîncadrat acțiunile inculpatului Cerap A.P. din art. 151 alin. (4) Cod penal în art. 149 alin. (1) Cod penal - *lipsirea de viață din imprudență*, iar acțiunile inculpatului Colomieț O.O. din art. 151 alin. (4) Cod penal în art. 78 alin. (2) Cod contravențional - *vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale*.

Instanța de apel la acest aspect a menționat că, *„instanța de fond a pus la baza condamnării inculpaților în baza art.151 alin. (4) Cod penal declarațiile martorilor Pînzari R., Ismas D. și Socolova L., care sunt apreciate de către instanța de apel critic*.

Astfel, Colegiul reține că, atât la urmărirea penală, cât și în ședința de judecată n-au fost aduse careva probe ce ar confirma, că Cerap A.P. a acționat cu intenție și cu scopul de a-i provoca lui Berezniiov S. leziuni corporale grave periculoase pentru viață”.

Instanța de recurs consideră, că o astfel de abordare a problemei de drept în cauza dată nu poate fi susținută pe motiv, că instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, și ca urmare a acceptat niște concluzii eronate, cu privire la conținutul probelor administrate pe caz, fapt ce a dus la recalificarea acțiunilor inculpaților.

Astfel, în ceea ce privește aspectul de ilegalitate invocat de procuror, privind greșita încadrare a acțiunilor inculpatului, Colegiul constată că acesta este întemeiat pentru următoarele considerente:

Deși inculpații nu recunosc vinovăția în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, însă analizînd declarațiile inculpatului Cerap A.P.:

f.d. 13-verso, v.1 - *„...si Oleg l-a lovit, după aceea l-am lovit și eu, pe urmă el l-a lovit cu piciorul de vreo două ori, eu l-am oprit și i-am spus să-i dea pace...”*;

f.d. 29, v.2 – *„....Am văzut apoi că Berezniiov Serghei a sărit la bătaie la Colomieț ca să-1 apere pe Ruslan Pînzari. Am intervenit și eu și 1-am lovit pe Berezniiov Serghei, care după lovitura mea s-a retras înapoi, dar nu a căzut jos. M-am întors să văd ce fac Colomieț și cu*

Pînzari. Cînd am întors capul am văzut că Berezniiov era culcat la pămînt pe o parte a corpului. În acel timp s-a apropiat de Berezniiov Serghei, Colomieț Oleg 1-a împins cu piciorul ca să vadă ce să facă mai departe...”.

Precum și declarațiile inculpatului Colomieț O.O.:

f.d. 14-verso, v.1 – „...Я ударил Руслана 1 раз, Саша ударил 1 раз Серезу они были пьянные и упали, потом когда Сереза хотел встать и ударить меня я толкнул его ногой и он упал...” (Sașa l-a lovit odată pe Serghei, eu l-am lovit cu piciorul);

f.d. 30, v.2 – „...Cerap a văzut că Serghei Berezniiov a vrut să mă lovească și s-a apropiat și 1-a lovit pe Serghei Berezniiov în față, dar nu țin minte cu ce. Serghei Berezniiov se dădea înapoi și a căzut la pămînt... Eu m-am apropiat de Serghei Berezniiov și 1-am împins cu piciorul și i-am spus lui Serghei Berezniiov că noi luăm undițele...”.

Colegiul constată că nu și-a găsit confirmare versiunea acestora cu privire la aplicarea de către Cerap A.P. lui Berezniiov S. a unei singure lovituri cu mîna la față, iar Colomieț O.O. în genere nu l-a lovit, aceasta rămînd simplă afirmație și metodă de eschivare de la răspundere și pedeapsă penală, fiind combătută chiar de declarațiile acestora menționate mai sus.

În acest sens Colegiul menționează și declarațiile martorilor oculari Pînzari R., Ismas D., precum și martorei Socolova L., critic apreciate de către instanța de apel:

- declarațiile lui Pînzari R. (f.d.79-verso, v.1): “...Сзади нас были трое мужчин и двое из них нас избивали, когда я очнулся я заметил Черап Александра, как он забрал наш рюкзак...Хочу добавить что я ясно видел в лицо Александра Черап...” (l-am observat pe Cerap Alexandru, clar l-am văzut la față);

- declarațiile lui Pînzari R. (f.d.25, v.2): “...Pe mine și pe Berezniiov ne-au bătut Cerap și Colomieț. Inculpații au plecat cu rucsacul și undițele. Cînd mi-am revenit am încercat sa-1 ajut pe Serghei, dar el nu reacționa. La momentul bătăii eram în stare de ebrietate, dar îmi dădeam seama de toate acțiunile. Totul s-a petrecut foarte repede, ei au venit în trei, 1-am recunoscut doar pe Cerap cînd acesta a luat rucsacul. Pîna la cele întîmplate nu ne cunoșteam cu inculpații. Cine anume m-a lovit în cap nu știu. Am căzut jos de la lovitură, m-am trezit și din nou am fost lovit. Berezniiov era fără cunoștință... Cine 1-a lovit pe Berezniiov nu știu, dar pot concretiza că a fost lovit și de Cerap și Colomieț...”;

- declarațiile lui Ismas D. (f.d.77-verso, v.1): “...Я со стороны заметил как Александр Черап избивал Сергея, а Олег Коломиец избивал Руслана, все это длилось примерно минут 10. Так как они все являлись моими друзьями я отвернулся и ушел домой, когда я повернулся назад я увидел что Сергей лежит на асфальте без сознания и Руслан пытался его поднять, а Олег и Саша шли за мной...” (dintr-o parte l-am văzut pe Alexandru Cerap îl lovea pe Serghei);

- declarațiile lui Ismas D. (f.d.28, v.2): “...Eu eram în stare de ebrietate, și deoarece era întuneric toată situația nu a văzut-o. Am văzut doar că ei se certau. La început ei doar se certau dar apoi s-a început bătaie între ei... Personal nu am văzut pe cine a lovit Cerap, am văzut că ei se băteau între ei...”;

- declarațiile martorului Socolova L. (f.d.23, v.2): „...Colomieț l-a lovit pe unul, iar Ciorap pe altul de mai multe ori...”.

Raportat la declarațiile menționate, Colegiul constată că instanța de apel eronat le-a respins concluzionând următoarele: „Cît privește declarațiile făcute de martorul Pînzari Ruslan ele nu au nici o importanță în învinuirea adusă inculpatului Cerap Alexandru, ci poartă un caracter de dezvinovățire personală. Pînzari Ruslan a menționat, că el nu a văzut cine și când l-a lovit pe Berezniiov Sergiu, deoarece era cu spatele spre el. La un moment l-a văzut pe Berezniiov Sergiu la sol, fără cunoștință, a înțeles că ultimul a căzut la sol. Nu a văzut în ce circumstanțe a căzut la sol Berezniiov Sergiu. Procesul conflictului a durat aproximativ 1- 2 minute. Pe parcursul conflictului nu au fost adresate careva amenințări.

Mai mult ca atît, martorul Ismas Denis a declarat că el nu a văzut circumstanțele în care Berezniiov Sergiu a fost lovit și declarațiile dînsului nu prezintă o oarecare valoare probantă în învinuirea adusă lui Cerap Alexandru. Susține că în ziua conflictului era în stare avansată de ebrietate, nu a văzut tot conflictul, deoarece era la o distanță de cei ce erau implicați în conflict, era întuneric și nu a văzut concret cine pe cine lovea.

Colegiul v-a aprecia critic și declarațiile martorului Socolova Liudmila, dînsa fiind concubina lui Colomieț Oleg și avînd scopul de a-i ușura cumva situația ultimului a depus mărturisiri bazate pe careva presupuneri, nefiind prezentă în momentul conflictului.”

În acest context Colegiul remarcă faptul că, Pînzari R. și Ismas D. au fost martorii oculari la săvîrșirea acestei infracțiuni, care au dat mai multe declarații pe parcursul procesului penal în cauză, declarațiile cărora sunt clare și elocvente, nefiind prezente în acestea careva divergențe. Iar în privința declarațiilor martorului Socolova L., care au fost respinse din motivul că ultima este concubina unui din inculpați și avea scopul să-i ușureze situația, Colegiul consideră alogică concluzia dată, deoarece în situația în care martorul în cauză ar fi avut intenția de a-i ușura situația inculpatului, aceasta era în drept să refuze pentru a da declarații.

Deci, Colegiul analizînd cumulul de probe menționat constată că inculpații i-au aplicat victimei multiple lovituri, intensitatea acestora fiind asemănătoare la ambii inculpați, fiind exclusă versiunea de aplicare a unei singure lovituri cu mîina la față de către inculpatul Cerap A.P. și nici o lovitură de către inculpatul Colomieț O.O.

În acest sens, Colegiul menționează și concluziile:

- raportului de expertiză nr. 952 din 21 august 2012, prin care s-a constatat că: „Moartea lui Berezniiov S. a survenit în rezultatul contuziei cerebrale, consecință a traumei cranio-cerebrale închise, care se confirmă prin datele necropsiei cadavrului, la momentul autopsiei pe cadavrul lui Berzniiov Serghei, sau depistat: hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura oaselor bolții și bazei craniului, hemoragii subdurale, subarahnoidiene, intracerebrale, contuzia lobilor parieto-frontali bilateral, contuzia trunchiului cerebral, echimoză în regiunea zigomatică stînga, astfel încît vătămările corporale depistate puteau fi provocate intravital la acțiunea traumatică cu corp(-ri), contodent(-e) dur(-e), sau la lovirea de acestea, posibil în timpul și circumstanțele indicate și în asociere, se califică ca periculoase pentru viață și ca vătămări corporale grave; în fișa medicală nr. 8294, nu se conțin informații despre alcoolemia lui Berzniiov Serghei; semne de luptă între victimă și agresor la examinarea cadavrului nu s-au depistat; puterea lovirii a fost suficientă pentru a învinge limita de rezistență a țesuturilor lezate; echimoza a fost cauzată prin intermediul unei singure lovituri;

între leziunile corporale depistate pe cadavru și cauza de deces este o legătură causală directă; decesul lui Berzniov Serghei a survenit la 11.05.2012, la orele 04 și 25 minute.”;

- raportului de expertiză nr.117-952 din 12 octombrie 2012, prin care s-a constatat că: *„fractura oaselor craniului, care și a fost factorul declanșator a instalării decesului lui Berezniov S., putea să apară la o lovire în regiunea capului, cu căderea ulterioară a victimei la sol și lovirea capului de un obiect contodont dur cu suprafața nelimitată de acțiune cum ar fi: beton, piatră, bordură, peretele lăzii metalice. Lovitura fatală, care a determinat căderea victimei la sol, a fost acordată în regiunea zigomatică din stînga”.*

Astfel, reieșind din rapoartele de expertiză menționate și anume din localizarea leziunilor (oasele bolții și bazei craniului, lobii parieto-frontali bilaterali, trunchiul cerebral, regiunea zigomatică stînga), Colegiul constată faptul aplicării de către inculpați a multiplelor lovituri în diferite zone ale craniului, din diferite direcții (de sus în jos, lateral și frontal), ceea ce exclude concluzia instanței de apel precum că vătămările constatate au survenit numai în rezultatul căderii victimei de la propria înălțime „la sol”, care au dus la decesul victimei.

La analiza prezenței elementelor infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal în acțiunile inculpaților Colegiul consideră necesar de invocat doctrina judiciară:

Din punctul de vedere al laturii obiective, fapta infracțională de la alin.(4) art. 151 Cod penal cuprinde vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății (urmările prejudiciabile primare), care, la rândul său, a implicat producerea unor urmări prejudiciabile și mai grave - decesul victimei (urmările prejudiciabile secundare). Orientarea principală a faptei subiectului o formează vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, iar decesul victimei a reprezentat consecințele firești ale faptei, însă nedorite și neadmise de subiect. Decesul victimei trebuie să se găsească într-o legătură de cauzalitate directă cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății. Mai mult, această legătură de cauzalitate trebuie să fie cuprinsă de vinovăția făptuitorului.

În planul laturii subiective, fapta examinată se caracterizează prin intenție față de urmările prejudiciabile primare și prin imprudență față de urmările prejudiciabile secundare. Adică făptuitorul a urmărit cauzarea vătămării corporale a integrității corporale sau a sănătății, nu a urmărit și nici nu a acceptat producerea morții victimei.

De exemplu, lovirea victimei cu pumnul și cu cotul în regiunea nazală, nu implică previziunea posibilității ivirii rezultatului letal produs, întrucât nici modul și mijloacele utilizate pentru executarea loviturii, nici regiunea în care lovitura a fost aplicată nu sunt de natură, în cazuri obișnuite, să conducă la producerea unui asemenea rezultat. Inculpatul, lovind cu intenția de a se apăra, nu a prevăzut rezultatul survenit, deși în raport cu experiența sa de viață și cu îndatorirea sa personală de a se comporta în așa fel încât să nu lezeze alte persoane, putea și trebuia să prevadă, posibilitatea survenirii unui astfel de rezultat, deci a acționat cu vinovăție sub formă de intenție nu l-a cauzarea decesului, dar la cauzarea leziunilor corporale ce au provocat decesul. Privitor la semnele secundare ale laturii subiective a infracțiunii supuse analizei, nici motivul infracțiunii, nici scopul acesteia nu au relevanță la calificare.

La acest capitol Colegiul remarcă faptul că instanța de fond dînd o apreciere justă cumulului de probe administrat la dosar, a concluzionat în mod just că: „*decesul lui Berezniiov Sergiu a survenit în rezultatul contuziei cerebrale, consecință a traumei cranio-cerebrale închise, care se confirmă prin datele necropsiei cadavrului. La momentul autopsiei pe cadavrul lui Berezniiov Serghei fiind depistate: hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura oaselor bolții și bazei craniului, hemoragii subdurale, subarahnoidiene, intracerebrale, contuzia lobilor parieto-frontali bilateral, contuzia trunchiului cerebral, echimoză în regiunea zigomatică stînga, astfel încît vătămările corporale depistate puteau fi provocate intravital la acțiunea traumatică cu corp(-ri), contodent(-e) dur(-e), sau la lovirea de acestea și se califică ca periculoase pentru viață și ca vătămări corporale grave. Totodată, instanța a stabilit că, puterea loviturii aplicate lui Berzniiov Serghei a fost suficientă pentru a învinge limita de rezistență a țesuturilor lezate și echimoza a fost cauzată prin intermediul unei singure lovituri, iar între leziunile corporale depistate pe cadavru și cauza de deces este o legătură causală directă.*

La momentul aplicării loviturilor lui Berezniiov Sergiu, inculpații Cerap Alexandru și Colomieț Oleg, chiar dacă nu au prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor grave, care ar duce la decesul persoanei, trebuiau și puteau să le prevadă.”

Colegiul apreciază, așa cum de altfel în mod corect a reținut și instanța de fond, că există raport de cauzalitate între aplicarea loviturilor de către cei doi inculpați, cauzarea vătămărilor corporale ce au dus la decesului victimei, astfel încît sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii penale a celor doi inculpați sub aspectul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal - *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, săvîrșită de două persoane, care au provocat decesul victimei.*

Colegiul apreciază că probele administrate în cauză dovedesc indubitabil că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, în formă calificată în sarcina inculpaților, atît sub aspectul laturii obiective cît și sub aspectul laturii subiective, așa cum a concluzionat instanța de fond. Deci, în ceea ce privește critica instanței de apel, vizînd lipsa unuia dintre elementele constitutive ale infracțiunii pentru care a fost trimisă în judecată – latura subiectivă – aceasta este neîntemeiată, deoarece inculpații deși nu au prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor grave, care au dus la decesul persoanei, trebuiau și puteau să le prevadă. Astfel, Colegiul constată că vinovăția inculpaților, în forma cerută de lege, este dovedită.

Rezumînd cele menționate în prezentul punct al deciziei, Colegiul remarcă faptul că, reieșind din verificarea actelor dosarului de prima instanță, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate în etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților, s-a reținut corect de către instanța de fond starea de fapt, vinovăția inculpaților și încadrarea juridică a faptei comise de către aceștia și pentru care s-a dispus întemeiat condamnarea lor în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul conchide că, prima instanță a pronunțat o sentință legală, întemeiată și motivată. Astfel, lecturînd textul deciziei contestate, se evidențiază că instanța de apel nu a respectat prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece decizia instanței de apel nu cuprinde temeiurile de fapt și de drept

care au dus, după caz, la admiterea apelurilor apărării, precum și motivele adoptării unei astfel de soluție.

Instanța de recurs conchide că motivele invocate de procuror la pct. 5 al prezentei decizii, referitor la constatarea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal sunt întemeiate, deoarece instanța de apel nu a stabilit integral starea de fapt și de drept pe infracțiunea în cauză, apreciind eronat un cumul de probe dobândit conform procedurii stabilite de legislația în vigoare, ceea ce contravine prevederilor art. 394 Cod de procedură penală.

Rezumând cele expuse, prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocate de recurent, și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, fiind stabilite prezente erorile de drept invocate de către procuror.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide asupra necesității casării deciziei instanței de apel și menținerea sentinței, așa cum prevede art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, potrivit căruia judecând recursul instanța admite recursul, casează total hotărârea atacată și menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui **Cerap Alexandru Pavel și Colomieț Oleg Oleg**, cu menținerea sentinței Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 iulie 2013, prin care aceștia au fost condamnați în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la câte 10 (zece) ani, fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, menținând și celelalte dispoziții ale sentinței.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun

Iurie Diaconu

Vladimir Timofti